4. Pusl.

Aut. Knyg. pav.

Etorė Bioka

Janoama

210

Turinys

Šioje knygoje rašo apie indinus. Apie vieną mergaitę, kuri buvo papuolusi pas indinus. Ji gyveno vienoje paskui kitoje gentyje. Dėl jos gentys viena prieš kitą sukeldavo karus. Mergaitis iš pradžių niekam nereikėjo, o kai ji suaugo, visi vyrai prodėjo prie jos lysti. Po kiek laiko mergaitė apsivedi vienos gentis vadą Fuzivę. Daug laiko jie abu išgiveno. Turėjo du sūnus. Tačiau karai tarp gentių nebeleido toliau vadui gyventi. Visi gentis indinai labai gailėjosi Fuzivės, o labiausiai jo sūnūs. Po kiek metų moteris pargrįžo namo. Ją indinai nebūtų išleidę, bet ji paslapčia pabėgo. Moteris galvodavo būdama pas indinus, kad pas baltuosius daug geriau, bet sugrįžusi namo ir pradėjusi gyventi ji pamatė, kad pas indinus daug geriau.

X.24

5. Pusl.

Aut. Knyg. pav.

Džonatanas Sviftas

Guliverio kelionis

117.

Turinys

Šioje knygoje rašo apie Guliverį, kuris labai norėjo paplaukioti jūroje, pakelianti po tolimas šalis. Štai kartą su laivu „Krgždė" pasileido į tolimą kelionę. Oras staiga pasidarė ūkanotas ir jūrininkai nepastebėjo prieš akyje didelis uolos; laivas atsimušė į ją ir sudužo. Guliveris ir penki jūrininkai suspėjo susėsti į valti. Tačiau jūroje buvo pakilusi auda ir netoli jie teruplauki, ~~kai~~ ir staiga apvirto valtis. Guliveris savo draugų nebematė. Po kurio laiko jis pasiekė su kojomis jūros dugna. Atsistojęs jis nuėjo į krantą. Buvo labai išvargęs, ~~ir~~ todėl krito ant žemės ir užmigo. Atsibudes jis pajuto, kad jo plaukai ir jis visas pritvirtintas prie žemės. Atsimerkes jis pamatė vidutinio agurko dydžio žmogelinkus. Tai ir buvo nykštukų žemė. Daug jis laiko išgyveno pas nykštukus, ir po kiek metų grįžo namo į Angliją. Po

kiek metų jis vėl išplauki į jūrą. Praijus keliomis dėmonis, keliomis jie pritrūko gėlo vandens. Pasiekę salą, Guliveris ir dar keli žmonis išlipo į krantą ir nuėjo lauku. Guliveris nuėjo kiek tolian ir išgirdo savo draugų balsus. Atsisukęs pamatė, kad juos vejasi didžiuli baidykli. Guliveris pasikido bėgti. Neilgai pabėgęs jis sustojo apsidairytį. Ir kaip jis nusigando pamatęs netoliese kelias tokias pat baidykles. Apsidairęs pamatė, kad bėgo ne plačiu keliu, o javų lauku. Tai buvo milžinų žemė. Ilgai ~~nut~~ išgyvena Guliveris pas milžinus. Daug patyrė ten nuotykių. Kartą jį erelis pagavo ir nusinešė. Po kiek laiko jis pajuto, jog krenta. Guliveris užsimerki ir užsikimšo ausis, o kai atsimerki, pamatė, kad jo dėžė labai svyrinoja. Pasižiūrijęs pro langelį, pamatė, kad ~~ko~~ jo dėžė pririšta prie laivo. Išlipęs iš dėžės, Guliveris pamatė, kad atsidūręs pas saviškius. Daug
XI. 26. jis pasakojo kapitonui apie savo nuotykius. Po kiek laiko grįžo namo pas žmoną ir vaikus

Rusl.

Aut. Kuyg. nav. Levas Kasilis
Būkite pasiryžę, jūsų didenybe! 171 p.

Turinys

Šioje knygoje rašo apie berniukę iš Džungakonos. To berniuko vardas buvo Delichjavas. Berniukas buvo tos šalies karaliaus įpidinis. Jis dabar buvo tiktai prinčas.

Delichjavas atvažiavo į „Spartako" pionierių stovyklą. Berniukas susidraugavo su mergaite Tonida. Daug nuotykių ir įdomių dalykų turėjo Delichjavas. Tačiau atėjo laikas grįžti namo. Delichjavas visai nenorėjo namo. Vieną naktį jis su Tonida pabėgo iš stovyklos. Jie išėdo į valtį ir ėmė irtis nuo kranto. Bet atėjo didelis bangos ir ėmė vandeno piltis į valtį. Jie abu nespėjo iš pilti vandeno atgal. Tačiau atėjo didelė banga ir apvertė valtį. Paskui jie šaip ne taip pasiekė krantą. Delichjavas atsidūrė ligoninėje.